

[Formanden.]

Folketingsmand	Hedtøft-Hansen,
—	Holger Larsen,
—	Hans Nielsen,
Landstingsmand	C. F. Sørensen,
—	Jensen-Aale,
—	V. Buhl,
—	Hauch,
—	Stensballe,
Folketingsmand	Brorsen,
—	Krag,
—	Elgaard,
Landstingsmand	Larsen-Badse,
—	Axel B. Lange,
Folketingsmand	Ole Bjørn Kraft,
—	Christmas Møller,
—	A. M. Hansen og
Landstingsmand	Veistrup

til Medlemmer af den i § 1 i Lov af 3. Februar 1937 om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Ændringer i Grundlovens Forfatningsbestemmelser ommeldte Kommission.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3305);
Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2724).

Sagen sattes til Forhandling.

Leonhard Hansen: I Bemærkningerne til Forslag til Lov om Lærlingeforholdet er der givet udførlige Oplysninger om, hvilke Vanskeligheder, der har været forbundet med at faa Loven af 6te Maj 1921 revideret. I de sidste 3—4 Rigsdagssamlinger har Forslag derom som bekendt været syltet i Landstinget, idet det der nedsatte Udvalg i ingen af disse Samlinger naaede at afgive Betænkning. Nu bliver Lovforslaget behandlet igen, og der er jo denne Gang ikke stor Sandsynlighed for, at det bliver henlagt i Landstinget. Lovforslaget vil nu blive gennemført, og jeg tror at turde sige, til Tilfredshed for den store brede Befolkning. En fornuftig, tidssvarende og betryggende Lovgivning paa dette Omraade har nemlig overordentlig stor Betydning for alle de mange Hjem, hvor en Søn eller Datter skal uddannes haandværksmæssigt.

Jeg vil gerne udtale min Tilfredshed med den Tanke, som er lagt til Grund for Lovforslaget, og som gaar ud paa, at man lader Faggrupper saa vel blandt Arbejdsgiverne som blandt Arbejderne være i høj

Grad medbestemmende ved Administrationen af Loven. Det fremgaar af dette Lovforslag, at Socialministeren ved Affattelsen har benyttet sig af den Viden og Erfaring, han har tilegnet sig ude i det praktiske Liv, og har givet det Udtryk i forskellige af Lovforslagets Bestemmelser. Det drejer sig her i første Række om Tilsynsbestemmelserne og om det meget vigtige Spørgsmaal vedrørende en virkelig Uddannelse af Lærlingene, og netop paa disse to vigtige Omraader ved jeg, at den højtærede Socialminister har endogsaa meget indgaaende praktiske Erfaringer.

Der har ved tidligere Behandlinger af Lærlingelovforslag, fremsat af demokratiske Partier her i Rigsdagen, været ført mange og lange resultatløse Forhandlinger, hvorunder der af de nuværende Oppositionspartier er rettet stærk Kritik mod Lovforslagene, i alt væsentligt vistnok ud fra den Betragtning, at det først og fremmest var Arbejdsgivernes Interesser, der skulde varetages ved en saadan Lov, i fuldkommen Modsætning til, hvad de demokratiske Partier mener, og til det, hvorom der ingen Tvivl burde være, nemlig at Lærlingeloven maa og skal være en Beskyttelseslov for den opvoksende Slægt, en Lovgivning, hvorigennem der skabes Mulighed for at opelske en sund, veloplyst og veluddannet Haandværkerstand. Herom burde alle uden politisk Strid kunne samles, vel vidende, at vi med en førsteklasses Haandværkerstand, paa Omraader, hvor det ellers ikke vilde være muligt, vil være i Stand til at bære Danmarks Navn frem paa Verdensmarkedet. Dersom alle Mestre, som antager Lærlinge, først og fremmest vilde se paa Samfundets Tarv og have de unge Menneskers Fremtid for Øje, var en Lovgivning ikke saa strengt nødvendig, men saadan er det desværre ikke. Alt for mange Læreforhold oprettes her i Landet, hvor Interessen fra den saakaldte Læremesters Side kun er een, nemlig den at skaffe sig en uundværlig, men billig Arbejdskraft, altsaa en ren og skær Udbytning, hvorfor Resultatet for Lærlingens Vedkommende bliver, at han efter 4—5 spildte Aar intet har lært og maa søge Arbejde ved hvad som helst, og hans Forældre eller Værger til ingen Nytte har bekostet hans saakaldte Uddannelse.

Det er min sikre Overbevisning, at det forelagte Lovforslag, bygget op paa Livets praktiske Erfaringer, vil forhindre en yderligere Udvikling af dette saa usunde Forhold, vil bevirke, at kun saadanne Mestre, som egner sig til at lære fra sig, faar Lov